

“U ludzi pokornych jest mądrość”

Quia respexit humilitatem
ancillae suae – bo wejrzał na
uniżenie Służebnicy swojej... –
Codziennie coraz bardziej się
przekonuję, że prawdziwa
pokora jest nadprzyrodzoną
podstawą wszystkich cnót!
Rozmawiaj z Najświętszą
Maryją Panną, aby uczyła nas
kroczyć tą ścieżką. (Bruzda,
289)

27 kwietnia

Gdy sięgniemy do Pisma świętego, przekonamy się, że niezbędnym warunkiem naszej gotowości do słuchania Boga jest pokora. *U ludzi pokornych jest mądrość* — powiada Księga Przysłów. Pokora oznacza widzenie siebie takim, jakim się rzeczywiście jest — bez upiększeń, w prawdzie. A kiedy pojmujemy swoją nędzę, otwieramy się na wielkość Boga i to stanowi o naszej wielkości.

Jak dobrze zrozumiała to Pani nasza, Święta Matka Jezusowa, stworzenie najwspanialsze spośród tych, które kiedykolwiek istniały i istnieć będą! Maryja wysławia moc Pana, który *strąca władców z tronu, a wywyższa pokornych*. I wyśpiewuje, jak to w Niej raz jeszcze przejawił się ów zamiar Boży: *Bo wejrzał na uniżenie Służebnicy swojej. Odtąd bowiem błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia*.

Poprzez pochylenie się Boga
najczystsze serce Maryi jawi się
niejako przemienione świętością.
*Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc
Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też
święte, które się narodzi, będzie
nazwane Synem Bożym.* Pokora
Najświętszej Maryi Panny jest
owocem niezmierzonej głębi łaski,
która przyjmuje kształt przez
wcielenie drugiej Osoby Trójcy
Przenajświętszej w łonie
niepokalanej poczętej, zawsze
dziewiczej Matki. (Przyjaciele Boga,
96)